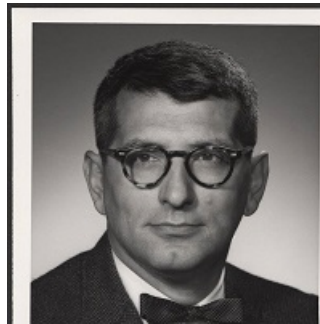

Bavelas Alex

”Je ukázáno, že centralita blízkosti splňuje vlastnost Condorcet Comparison, která říká, že ze dvou sousedních uzlů má ten, který preferuje více uzlů, vyšší centralitu.” - Alex Bavelas

1 Životopis

1.1 obecná informace

Alexander se narodil 26. prosince 1913 ve městě Chicopee, Massachusetts, USA. Alexander měl americké občanství. Byl to psychosociolog, který definoval blízkost jako ústřední. Bavelas zemřel v Sydney v Britské Kolumbii 16. srpna 1993.

1.2 University of Iowa

Jako jeden z vynikajících postgraduálních studentů psychologa Kurta Lewina vstoupil Bavelas po absolvování Springfill College na University of Iowa. Tam studoval skupinovou práci. Alexander nabídl Levinovi způsob, jak učit lidi o demokracii. Tato metoda by mohla být počátkem rozšíření autokraticko-demokratického výzkumu do oblasti průmyslových vztahů. Na Levinův návrh se Bavelas snažil aplikovat metodu dynamiky malých skupin přímo na vztah mezi zaměstnanci a managementem tím, že provedl studie v malých skupinách v Harwood Manufacturing Company ve Virginii, známé jako Harwood studies. Zatímco provozoval program kolektivního experimentování v Harwoodu, na počátku 40. let vytvořil a rozvinul „echový přístup“. V letech 1940 až 1947 byli Bavelas a jeho zástupce John French schopni provádět výzkum s většinou ze 600 zaměstnanců společnosti Harwood a téměř se všemi manažery. Byli úspěšní ve zvyšování produktivity při zachování dobré morálky, a tak se experimentování v malých skupinách v průmyslovém prostředí stalo Alexandrovou silnou stránkou.

1.3 Massachusetts Institute of Technology

Bavelas se přestěhoval s Levinem z Iowy na Massachusetts Institute of Technology (MIT). Při studiu mennonitských dětí také použil echový přístup. Při práci na MIT ve 40. a 50. letech používal Bavelas matematiku k formalizaci svých teorií v sociálních sítích. Po Levineově smrti v roce 1947 zůstal Bavelas na MIT. Během této doby mnoho Levineových studentů přešlo na University of Michigan, aby vytvořili nové Centrum pro skupinovou dynamiku. V roce 1948 získal Bavelas doktorát na Massachusetts Institute of Technology o některých matematických vlastnostech psychologického prostoru. Doktorská disertační práce byla napsána pod vedením Dorwina Car-

twrighta. O nějaký čas později Frank Harari řekl Cartwrightovi, že Bavelasova doktorská disertační práce ukázala jeho vlastní znovuoobjevení teorie grafů. Na konci čtyřicátých let pracoval Bavelas v divizi průmyslových vztahů na katedře ekonomie a sociálních věd na Massachusetts Institute of Technology. Úřad vedl Douglas MacGregor. V roce 1948 Alexander založil Group Network Laboratory na MIT, která zahrnovala matematika R. Duncana Lucea a sociálního psychologa Leona Festingera.

1.4 Stanford University

Bavelas opustil MIT v roce 1956, poté pracoval čtyři roky v Bell Telephone Labs. Poté, co Alexander získal práci na obchodní škole Stanfordské univerzity jako profesor psychologie. V letech 1954 až 1955 byl členem Stanfordského centra pro pokročilé studium chování věd. Do roku 1970 studoval na Stanfordu a působil na University of Victoria v Kanadě.

1.5 Vliv a publikace

Největší vliv na Alexandrovu následnou práci měli (v sestupném pořadí důležitosti): J. MacGregor, F. Safayeni, Eric S. Lee, H. Seashore, H. Feigl. Alexandrův největší vliv měl na následující vědce (v sestupném pořadí): L. Hossain, Michael Pfau, J. MacGregor, F. Safayeni, S. Vigna.

Alexander má publikace ve 4 jazycích: angličtině, francouzštině, italštině, němčině. Bavelas má 32 pracovních míst, nejproduktivnější v letech 1951-1952 a 1984-1985. Nejvýznamnější práce: „Matematický model pro skupinové struktury“, „Komunikační vzorce v úkolově orientovaných skupinách“, „Experimenty ke změně struktury skupiny“, „Komunikační vzorce ve skupinách řešících problémy“.

2 výzkum

2.1 Bavelas-Leavittův experiment

Bavelas-Leavittův experiment měl identifikovat nejúčinnější strukturu pro přenos informací za různých podmínek. Během experimentu bylo odebráno 5 pokusných osob, které byly umístěny do barevně odlišných budek. Každý dostal 5 znaků ze 6 možných, úkolem účastníků je určit, který znak je společný.

Možnost komunikace je omezena uspořádáním budek. V budce bylo 6 pák, které odpovídaly symbolům. Pokud účastník zjistil, který prvek je společný, stiskne odpovídající páku. Během experimentu byly použity čtyři komunikační vzorce: hvězda (čtyři účastníci jsou připojeni k jednomu a nejsou navzájem spojeni), vzor ve tvaru Y, čára a kruh. Stejná skupina subjektů hrála hru na stejných pozicích 15krát.

Výsledky experimentu byly následující. Nejméně času bylo potřeba na hvězdu a šablonu ve tvaru Y. Hvězda a Y použili nejméně zpráv, pak tam byla čára a kruh. Šance na potěr vedoucího se zvyšovala v pořadí: kruh, čára, Y, hvězda. Hlavním závěrem experimentu je tvrzení: čím centralizovanější struktura, tím lépe funguje. Stupeň blízkosti (centralizace) definoval Alex Bavelas v roce 1950 jako reciproční odlehlost. Důležitá zjištění byla také: nejcentrálnější pozice posílají nejvíce zpráv, jejich práce se jim líbí více, nejcentrálnější pozice posílají méně organizačních zpráv a více informačních/rozhodovacích zpráv.

Následné studie ukázaly, že centralizace není vždy optimální, například pro řešení problému s rychlostí u jednoduché úlohy je lepší použít centralizovaný systém a pro řešení složitějšího problému je lepší použít decentralizovaný systém. Při řešení složitých problémů není optimální používat centralizaci, protože centrální uzly budou silně přetíženy.

V mnoha ohledech se výsledky experimentu shodovaly s výsledky Morenova experimentu, ale hlavní rozdíl byl v tom, že Alex uvažoval o totalitě nikoli jednotlivců, ale pozic, a výsledný model vztahů mezi pozicemi vypadal jako základ, neboli typ, struktury.

2.2 Experiment se zvukem a světlem

Alex postavil stroj, který náhodně generoval zvuk a světlo. Požádal studenty, aby určili, jakým principem stroj generuje světlo a zvuky. Každý testovaný subjekt vyvinul svou vlastní teorii fungování stroje. Poté svou teorii vysvětlili Alexovi. Na konci experimentu bylo studentům řečeno, že stroj generuje zvuky a světlo náhodně. Studenti s tím nesouhlasili a čím složitější teorie byla, tím silněji student vyvracel nahodilost zvuků a světla.

Výsledkem experimentu bylo tvrzení, že čím složitější teorie nebo předpoklad, tím více lidí v ní věří.

3 Zdroje

https://en.wikipedia.org/wiki/Alex_Bavelas
https://star-wiki.ru/wiki/Alex_Bavelas
<https://www.semanticscholar.org/author/Alex-Bavelas/102324749>
<https://ru.wikipedia.org/wiki/>
<https://ru.knowledgr.com/22221642/>
<https://www.facebook.com/7Health/posts/alex-bavelas-was-a-psychologist-who-studied-at-mit-in-the-1940s-before-going-on-/920853614628530/>
<http://worldcat.org/identities/lccn-n77014381/>
<https://www.yaneuch.ru/cat08/izuchenie-kommunikacij-v-gruppe/488558.3195858.page1.html>
<http://www.analytictech.com/networks/commstruc.htm>